

nings- og Maalbestemmelser i de internationale Farvande. Den Bestemmelse er blevet angrebet af den foregaaende ærede Taler (H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds]), men jeg vil tage den i Forsvar; thi først naar det Tidspunkt kommer, da Maal- og Fredningsbestemmelserne bliver internationale, kan de virke retfærdigt for den danske Fisker, og først da vil de være i Stand til at virke fremmende paa Fiskeriet, saaledes at det ikke bliver som nu, at den danske Fisker i Kraft af Landets Lov bliver hindret i at tage den Profit, som andre Landes Fiskere frit kan tage.

Ved Revisionen af de to her omhandlede Love er der i vidt Omfang gaaet den Vej, som ogsaa tidligere er gaaet, og som bør gaa, og som man har aabnet for andre Erhvervsgrene, naar deres specielle Interesser har været behandlede, at Lovgivningen udvikledes i Overensstemmelse med de Krav, som stilledes fra de paa-gældende Erhvervsgrene. Den ærede første Taler (Munk-Poulsen) omtalte de Møder og Generalforsamlinger, som af Repræsentationer for Fiskerne var holdte rundt omkring i Landet, og Resultatet, saaledes som det foreligger i de i Dag forelagte Lovforslag, er, at hvad vi her skal, er at stadfæste under Lovsform Fiskernes egne Ønsker om de Indskrænkninger, som de er enedes om at underkaste sig under Hensyn til det heles Tarv. Den ærede forrige Taler (H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds]) bemærkede, at da vi vedtog Loven af 1907, var der ikke straks Tilfredshed med den; der var stor Misfornøjelse; særlig mente det ærede Medlem, at der var Misfornøjelse med den daværende § 6, Aalegaardsparagraffen, og at denne Misfornøjelse var kommet til Orde i det ærede Medlems Parti. Det maa jeg dog tillade mig at berigtige, det stemmer ikke med de faktisk Forhold. Det ærede Medlems Parti var, ligesom jeg, den Gang overordentlig glad ved det Resultat, vi havde naaet ved den daværende § 6, Aalegaardsparagraffen. Grunden dertil var ikke, at vi havde naaet al den Ret, som bør tilkomme den frie Fisker, men den, at vi havde skudt en Breche i et tidligere bestaaende Aalegaardprivilegium, saaledes at herefter vil Privilegiets Omfang bestemmes af de af Fiskerne og Befolkningen selv valgte Nævn, og ingen Fisker vil være udelukket fra at drive Aalefangst rundt ved Kysterne, medmindre han overskrider den af vedkommende Aalegaardsnævn fastsatte Afstand til en bestaaende

Aalegaard. Det var det store Fremskridt. Tilfredshed og Glæde derover blev udtalt herved i Tinget af Ordføreren for det ærede Medlems Parti, og Utilfredshed blev udtalt af en af Landets største Godsejere herudenfor, idet han, da han kom ned, sagde: „Den Ordning, her er truffet, koster mig mange, mange Tusinde Kroner om Aaret“, hvortil en Folketingsmand svarede: „Det er jo heller ikke til sigtet, at den skulde være til Deres Fordele“.

Jeg skal senere komme tilbage til disse Aalegaardsrettigheder, men jeg skal søge at indskrænke mig saa meget som muligt, idet Lovforslaget jo i sin Helhed er blevet gennemgaaet af de to foregaaende Ordførere, og jeg bestemt vægrer mig ved at trække Tiden ud ved Gentagelser og Sigen det samme paa de Punkter, hvor vi er enige — og gennemgaaende er jeg ikke uenig med de Herrer, som har haft Ordet før. Vi har siddet i Kommission sammen og drøftet de Ting, og vi er enedes godt derom.

Jeg vil gaa over til at tale om det foreliggende Saltvandsfiskerilovforslags § 7, om Aalegaardene. Hvorfor, bliver der spurgt, har man ikke i Udvalget gjort, som Fiskeriforeningen ønskede: genindført Christian V's Lovs Regel i 5—10—43, naar Fiskeriforeningen ganske enstemmigt har vedtaget, at saaledes ønsker Fiskerne det? Jeg vil dertil svare, at Ønsket om Afskaffelse af Aalegaardsprivilegiet, og jeg kan tilføje: af alle andre Fiskeriprivilegier, deles af alle Udvalgets Medlemmer — tør jeg sige — i større eller mindre Grad, paa en eneste Mand nær. Men noget andet er, om Tid og Sted vil tillade at komme frem med et i sig selv saa vidt omfattende Spørgsmaal og forde det løst nu under den Revision af Fiskerilovene, som af alle Landets Fiskere anses for paatrængende nødvendig. Jeg skulde ikke have noget derimod; hvis vi kunde have Udsigt til at naa en tilfredsstillende Løsning, vilde jeg betragte det som godt — hellere i Dag end i Morgen. Men medens dette Udvalg arbejdede, arbejdede ogsaa Grundlovsudvalget, Grundlovssagen arbejdede sig frem fra Dag til Dag til en god og lykkelig Løsning. Det staar da for mig saadan, at der intet vil være i Vejen for at fremme det her foreliggende Lovforslag, hvis § 7 giver alle Danmarks Fiskere fuld Lejlighed til at fiske, og som i høj Grad indskrænker de gamle Aalegaardsprivilegier, bl. a. ved Regelen om, hvor langt Aalegaarde maa sættes ud, nemlig kun saa langt, som Pæl